

**UNIVERSITETI I TIRANËS
FAKULTETI I EKONOMISË
DEPARTAMENTI FINANCE
PROGRAMI MASTER**

Detyrë kursi

Përshtatja ndaj ndryshimeve klimatike

Rasti i Bashkimit Europian

Emri, Mbiemri i Studentit :

Ana PETANI
Antoneli OCELLI
Daniela KOTOLLAKU
Euxhena JORGJI
Krisjana GJONI

Pranoi : Dr. Elona POJANI

Grupi: MSHMRI, 2021

Përmbajtja

Hyrje	3
1. Hapat e parë në politikën e BE-së për ndryshimin klimatik	3
1.1 Kyoto (Politika Drejt 2012)	3
1.2 Kopenhagë (Politika drejt vitit 2020).....	4
1.3 Paris (Politika Drejt 2030)	5
2. Masat e marra.....	6
3. Si do të përfitojë BE nga ulja e emetimeve të gazeve sere?.....	8
4. Rëndësia e rolit të Bashkimit Evropian në politikën klimatike.....	8
5. Fondi i Inovacionit.....	9
5.1 Si financohet Fondi i Inovacionit?	10
5.2 Çfarë do të financohet?	10
Referencat	11

Hyrje

Raporti shkencor i Shkurtit 2007 nga Paneli Ndërqeveritar për Ndryshimet Klimatike (IPCC) 1 tregon se bota është ngrohur me një mesatare prej 0.76° Celsius që nga kohërat para-industriale dhe rritja e temperaturës është duke u përshpejtuar. Nivelet e detit u rritën pothuajse dy herë më shpejt midis 1993 dhe 2003 sesa gjatë tre dekadave të mëparshme. Emetimet e bëra nga njeriu të gazrave serë po shkaktojnë këto ndryshime.

Temperatura mesatare globale ka të ngjarë të rritet më tej me 1.8° deri në 4°C këtë shekull. Ne nuk mund të lejojmë që kjo të ndodhë. Bashkimi Evropian e konsideron atë jetike që të parandalojmë ngrohjen globale prej më shumë se 2°C mbi nivelin para-industrial. Ka prova të konsiderueshme shkencore që, përtej këtij pragu, mund të ndodhin ndryshime të pakthyeshme dhe potencialisht katastrofike.

Ndryshimi i klimës përbën një nga sfidat më të mëdha me të cilat përballet njerëzimi. Shmangia e ndryshimit të klimës ose të paktën zbutja e efekteve të tij negative do të kërkojë udhëheqje të qëndrueshme inovative politike nga një gamë e gjerë aktorësh në nivele të ndryshme të qeverisjes. Bashkimi Evropian (BE) është zhvilluar në një lider në politikën ndërkombëtare të ndryshimit të klimës megjithëse fillimisht u krijua si një "Evropë pa udhëheqës" në të cilën fuqitë vendimmarrëse janë përhapur midis një game të gjerë aktorësh institucionale të BE-së, Shteteve Anëtare dhe shoqërore. Ndryshimi i klimës nuk përbën vetëm një kërcënim, por edhe mundësinë për të zhvilluar një të ardhme me nivel karboni të ulët përmes asaj që, të paktën në Evropë, referohet gjerësisht si modernizimi ekologjik, i cili pretendon se masat ambicioze të politikës mjedisore mund të jenë të dobishme për mjedisin dhe ekonominë. Për më tepër, teknologjitë inovative me karbon të ulët (të tilla si energjia e rinovueshme) mund të zvogëlojnë varësinë e Evropës nga importet e naftës dhe gazit dhe kështu të rrisin sigurinë e saj të energjisë.

1. Hapat e parë në politikën e BE-së për ndryshimin klimatik

1.1 Kyoto (Politika Drejt 2012)

Konferenca e Kiotos në Dhjetor 1997 (COP) në UNFCCC përfaqëson një moment historik në politikën klimatike të BE-së, si dhe atë globale. Me afrimin e bisedimeve, BE lëvizi përtej një sërë politikash që kishin qenë në një kuptim "simbolike" (Oberthür & Dupont, 2011) për të negociuar një marrëveshje të rëndësishme të brendshme "ndarjen e barrës", midis 15 anëtarëve të saj të atëhershëm. Kjo marrëveshje lejoi "hapësirën kryesore" të Shteteve Anëtare më pak të zhvilluara të rriten ekonomikisht dhe të rrisin emetimet e tyre, ndërsa reduktimet mjaft të konsiderueshme u bënë nga Shtetet Anëtare më të pasura, më progresive në mjedis, me efektin e përgjithshëm për të ulur emetimet me 15% deri në 2012 nga nivelet e 1990. Ajo sfidoi pritjet se marrëveshje të tilla për ndarjen e barrës nuk kishin gjasa dhe i siguruan BE-së një bazë mbi të cilën të mbrojnë një ulje prej 15% nga vendet e industrializuara

si një e tërë (Ringius, 1999). Ky zhvillim shënoi një pikë referimi domethënëse në evolucionin e politikës së BE-së për klimën.

Si pasojë e Kiotos, Shtetet Anëtare pranuan që përpjekjet e tyre kombëtare të kombinuara do të ishin të pamjaftueshme në vetvete për të dhënë uljen e 8%. Për të siguruar shpërndarjen e tij, në Mars 2000 Komisioni filloi të zhvillonte "politika dhe masa të përbashkëta dhe të koordinuara", duke përdorur një proces me shumë aktorë të njohur si Programi Evropian i Ndryshimit të Klimës (ECCP). Politika kryesore për të dalë në këtë kohë ishte skema e tregtimit të emetimeve të BE (ETS), sipas së cilës rreth 40% e gazrave të përgjithshëm të BE-së hynë nën një sistem në të cilin lejimet për të emetuar do të alokoheshin dhe do të bëheshin të tregtueshme në një treg karboni, në mënyrë që për të stimuluar format më efektive të zvogëlimit të kostos (Skjærseth & Wettestad, 2010). Duke pasur parasysh kundërshtimin nga Shtetet Anëtare dhe industria për idenë e lejimeve të ankandit (në përputhje me parimin "ndotësi paguan"), alokimi falas bazuar në emisionet historike doli si qasja standarde (Skjærseth & Wettestad, 2010).

1.2 Kopenhagë (Politika drejt vitit 2020)

Miratimi i ETS dhe një seri instrumentesh të tjerë që pasuan, sinjalizuan një prirje drejt harmonizimit më të thellë, më të shpejtë dhe më të butë të politikës klimatike sesa ishte e mundur në vitet 1990 (Jordan et al., 2012). Midis 2003 dhe 2009, u miratuan tetë pjesë kryesore të legjislacionit. Direktiva fillestare ETS, dhe shtrirja e saj për të mbuluar aviacionin, u pasua nga katër propozime që së bashku përbënin paketën e klimës dhe energjisë të vitit 2009. Këto ishin një direktivë që parashikonte një fazë të re të ETS, duke shtrirë tregtinë nga 2013 në 2020, një rregullore që përcakton qëllime të diferencuara të "ndarjes së përpjekjeve" për të ulur emetimet në sektorë që nuk mbulohej nga tregtia e emetimeve (të tilla si transporti, strehimi, bujqësia); një direktivë që përcakton kornizën e parë ligjore në botë për kapjen dhe ruajtjen e sigurt të karbonit (CCS); dhe një direktivë që përfshin synimet për burimet e ripërtëritshme të energjisë. Legjislacioni mbi cilësinë e karburantit dhe kufizimin e emetimeve të CO₂ nga makinat u negociua veçmas.

Paketa e klimës dhe energjisë u krijua për të zbatuar angazhimet e miratuara nga udhëheqësit evropianë në 2007 që, deri në vitin 2020, emetimet totale duhet të priten me 20% nga nivelet e vitit 1990, 20% e konsumit total të energjisë duhet të vijnë nga burime të rinovueshme (që korrespondon me rreth 34% e energjisë elektrike), dhe konsumi i energjisë i BE do të ulet me 20%.

Paketa e klimës dhe energjisë shënoi herën e parë që CCS u njoh nga Komisioni si një pjesë thelbësore e rrugës së Evropës për dekarbonizimin. Teknologjia CCS përfshin një larmi procesesh për nxjerrjen e CO₂ nga burime të mëdha dhe për ta ruajtur përgjithmonë nën tokë. Kostot e larta të energjisë dhe financiare e bëjnë teknologjinë joekonomike pa ndërhyrje specifike të politikave për ta mbështetur atë. Paketa krijoi një kornizë të politikës CCS duke tërhequr fonde nga të ardhurat nga ankandi nën ETS për të financuar projekte të demonstrimit të hershëm. Në negociatat mbi paketën, Parlamenti Evropian siguroi 300 milion ndihma nga rezerva e hyrjeve të reja ETS ("NER300") për të bashkë-mbështetur financoni deri në 12

projekte demonstruese CCS dhe teknologji të tjera të rinovueshme, duke lidhur legjislacionin e ri CCS me ETS, në këmbim të pranimit të një pjese më të madhe të shtesave falas (të kërkuara nga Gjermania) (Skjaereth, 2014).

1.3 Paris (Politika Drejt 2030)

BE rifitoi një farë prestigji dy vjet më vonë përmes negociatave të Dhjetorit 2011 të "Platformës Durban". Ajo ra dakord të punojë për një marrëveshje të re dhe gjithëpërfshirëse - duke përfshirë veprime zbutëse nga të gjitha palët, të mjaftueshme për të parandaluar rritjen mesatare të temperaturës që tejkalon 2 ° C dhe një fokus të ri në përshtatjen - në kohë për Paris COP 2015. Ambicia e deklaruar e BE ishte një protokoll i ri i klimës, "rregulla ambicioze, ligjore, detyruese, shumëpalëshe bazuar në pjesëmarrjen globale dhe të informuara nga shkencat" (Bashkimi Evropian, 2013).

Objektivat e synuarapërvitin 2030:

- *Të paktën 40% uljetë emetimeve të gazrave serë (nganivelet e vitit 1990)*
- *Të paktën 32% ndajnë përmirësimin e rinovueshme*
- *Të paktën 32.5% përmirësimin e efikasitetit të energjisë*

BE gjithashtu duhej të binte dakord për synimet e reja të reduktimit të emetimeve deri në vitin 2030, të cilat më pas mund të shërbejnë si një kontribut në një raund të ri të negociatave të nivelit global. Ndërkombëtarisht, ishte rënë dakord që palët në UNFCCC duhet të paraqisnin "kontribute të përcaktuara në shkallë vendi" (INDC) deri në Mars 2015, përshtatshmëria e të cilave do të rishikohet në funksion të synimit 2 ° C përpara se të arrihet një marrëveshje e re globale. Në samitin e tyre në tetor 2014, udhëheqësit e BE ranë dakord për një Kornizë të Politikës së Klimës dhe Energjisë 2030, duke vendosur objektiva për një "të paktën" 40% ulje të emetimeve të përgjithshme (nga nivelet e vitit 1990), 27% të konsumit të përgjithshëm të energjisë që do të vijë nga burime të rinovueshme, dhe një përmirësim prej 27% në efikasitetin e energjisë krahasuar me biznesin si zakonisht (Këshilli Evropian, 2014). Kreditë ndërkombëtare për uljen e emetimeve nuk do të llogariten në 40%.

Paketa e vitit 2030 dëshmoi se si politika e energjisë dhe klimës po hynte në një fazë më ndërqeveritare, ose të "ri-kombëtarizuar" (Fischer, 2014). Koncepti i Bashkimit të Energjisë daton nga Prilli 2014, kur Kryeministri i atëhershëm polak Donald Tusk përdori presidencën e Polonisë të Këshillit për të propozuar një agjendë të re ku siguria e energjisë do të merrte përparësi mbi klimën dhe objektivat e lidhura me konkurrencën. Koncepti bëri thirrje për blerje në të gjithë rajonin e gazit, duke lidhur dhe forcuar sistemet e transmetimit të energjisë elektrike të BE-së dhe duke "përdorur plotësisht" rezervat e karburanteve fosile të BE-së, duke përfshirë qymyrin dhe gazin e argjilës (Tusk, 2014). Më pas, Komisioni e drejtoi axhendën përsëri drejt qëllimeve klimatike kur e quajti "Bashkimin e Energjisë me një politikë klimatike me vështrim përpara" si një përparësi strategjike për pesë vitet e ardhshme

Duke njohur nevojën për ambicie më të mëdha pas Parisit, Komisioni mbrojti me forcë dhe me sukses një rishikim çdo pesë-vjeçar të progresit nën kujdesin e KB për të vlerësuar

perspektivat e mbetjes nën 2 ° C, dhe një "shtrëngim", ose "mekanizëm ambicie", për të përmirësuar planet kombëtare të zbutjes. Komisioni vlerëson se emetimet globale duhet të bien me të paktën 60% në nivelet e 2010 deri në 2050, ekuivalente me objektivin e gjatë të BE-së për përgjysmimin e emetimeve globale deri në vitin 2050 krahasuar me 1990 (Komisioni Evropian, 2015b).

2. Masat e marra

Masat kryesore të lidhura me energjinë dhe ndryshimet klimatike, të cilat jo vetëm që do të sjellin reduktime të gazeve serë por gjithashtu modernizimin në sistemin energjetik të Evropës dhe e përgatisin atë për një të ardhme me karbon të ulët, janë si më poshtë:

1. Modernizimi i politikës energjetike të BE-së

Plani i veprimit i BE-së për energjinë, miratuar nga udhëheqësit e BE-së në mars 2007, përcakton veprime konkrete për të arritur një qëndrueshmëri dhe siguri në sistemin e energjisë së bashku me një reduktim të madh të emetimeve të gazeve sere deri në vitin 2020. Ato përfshijnë:

- Ulja e konsumit të energjisë me 20% në krahasim me nivelet e biznesit si zakonisht përmes një fushe kryesore, përmirësimi i eficiencës së energjisë të një game të gjerë pajisjesh
- Rritja e pjesës së burimeve të ripërtëritshme të energjisë në konsumin e energjisë në 20%, nga rreth 7% në 2007
- Rritja e pjesës së biokarburanteve të benzinës dhe naftës në 10%, nga rreth vetëm 1% në 2007.
- Miratimi i një kornize politike për të siguruar dhe promovuar përdorimin e sigurt mjedisor të kapjes së karbonit dhe magazinimi gjeologjik (CCS) Qëllimi është vendosja e teknologjisë CCS në energji të re të karburanteve fosile

Komisioni Evropian synon të inkurajojë ndërtimin e 12 impianteve demonstruese në shkallë të gjerë në Evropë deri në 2015.

2. Forcimi i Skemës së Tregimit të Emetimeve të BE (EU ETS)

Skema novatore e tregimit të emetimeve luan një rol qendror në strategjinë afatgjatë të Evropës për të luftuar ndryshimin e klimës. Nisur në Janar 2005, EU ETS është skema më e madhe tregtare ndërkombëtare dhe një shtyllë kryesore e tregut global të tregtisë së karbonit me rritje të shpejtë. Aktualisht i përqendruar në instalimet industriale, sistemi i nivelit të ndërmarrjes mbulon 45% të totalit të emetimeve të CO2 të BE-së.

Angazhimi i pavarur i BE-së për të ulur emetimet e saj të gazrave serë me të paktën 20% të niveleve të vitit 1990 deri në 2020 i jep siguri operatorëve industriale në lidhje me vazhdimin e nivelit të lartë të ambicies së EU ETS

3. Kufizimi i emetimeve të transportit

Ndërsa BE po redukton me sukses emetimet e gazeve serë nga prodhimi, energjia dhe mbeturinat, emetimet nga transporti kanë vazhduar të rriten. Kjo prirje duhet të përmbysset.

- Legjislacioni është në diskutim e sipër për të sjellë emetimet nga aviacioni në EU ETS nga viti 2011. Komisioni Evropian po shqyrton gjithashtu mënyrën e adresimit të emetimeve nga transporti.
- Legjislacioni është planifikuar për të siguruar që synimi i BE-së për uljen e emetimeve të CO2 mesatare nga makinat e reja në 120 gramë për kilometër plotësohet deri në vitin 2012.
- Komisioni Evropian ka propozuar standarde të reja të cilësisë së karburantit të transportit që do të ulnin emetimet e gazeve serë të shkaktuara nga prodhimi, transporti dhe përdorimi i benzinës dhe naftës me 10% deri në vitin 2020. Mënyrat për ta arritur këtë përfshijnë përshpejtimin e zhvillimit dhe përdorimin e biokarburanteve të qëndrueshme prodhuar nga burime jo-ushqimore.

4. Reduktimi në sektorë të tjerë

- Përdorimi i energjisë në ndërtesa mund të ulet deri në 30% duke zgjeruar fushën e legjislacionit të BE-së në performancën energjetike të ndërtesave dhe prezantimi i kërkesave të performancës që promovojnë ndërtesa me përdorim të ulët të energjisë.

Nevojitet veprim për të zvogëluar emetimet e gazrave serë përveç CO2, të cilat përbëjnë 17% të emetimeve në BE. Kjo nënkupton marrjen e masave për të kufizuar prodhimin e metanit, për shembull nga motorët me gaz, dhe oksid azoti nga impiantet e djegies, për shembull duke i përfshirë ato në EU ETS. Për më tepër, do të nevojiten masa për të zvogëluar përdorimin e gazrave fluor dhe emisionet nga sektori i bujqësisë të përforcohet.

5. Rritja e kërkimit dhe zhvillimit teknologjik

Buxheti i rritur në mënyrë thelbësore prej 8.4 miliardë eurosh i ndarë për mjedisin, energjinë dhe transportin nën BE-në, duhet të rritet më tej pas vitit 2013 dhe kjo rritje duhet të pasqyrohet në nivelin kombëtar.

6. Masat e tjera

BE po shqyrton masat e mundshme të politikës, përfshirë ato që lidhen me tregtinë, për të inkurajuar vendet e tjera të zhvilluara të ndërmarrin veprime efektive për të luftuar ndryshimin e klimës. Komisioni tashmë ka filluar një fushatë të madhe ndërgjegjësuese për të tërhequr vëmendjen e publikut të gjerë ndaj ndikimeve të ndryshimeve klimatike të veprimeve të tyre dhe përfshirë gjithashtu përpjekjet për t'i zvogëluar ato.

3. Si do të përfitojë BE nga ulja e emetimeve të gazeve sere?

Përveç ndihmës për të shmangur ndikimet e dëmshme të ndryshimit global të klimës, reduktimi i emetimeve të gazeve sere do t'i sjellin BE-së një sërë përfitimesh të përbashkëta. Këto përfshijnë përmirësimin e sigurisë së energjisë, zvogëlimin ndotjes së ajrit dhe kostove shoqëruese shëndetësore, dhe rritja e punësimit. Vendet e tjera do të shihnin përfitime të ngjashme nëse ata do ndjekin shembullin.

- Përmirësimi i efikasitetit dhe sigurisë së energjisë

BE po bëhet gjithnjë e më e varur nga energjia e importuar, kështu që siguria e furnizimit është një shqetësim në rritje.

Varësia e importit të energjisë të BE-së do të rritet nga 50% e konsumit të përgjithshëm të energjisë të BE-së sot në 65% në 2030. Mbështetja në importet e gazit pritet të rritet nga 57% në 84% deri në 2030, dhe të naftës nga 82% në 93%.

Masat që BE planifikon të marrë nën strategjinë e saj të integruar të klimës dhe energjisë do të përmirësojnë sigurinë e energjisë duke zvogëluar importet e naftës dhe gazit me rreth 20% deri në 2030 krahasuar me këto biznese si parashikime të zakonshme.

- Reduktimi i ndotjes së ajrit dhe kostove shëndetësore

Shkurtimi i emetimeve të gazeve sere do të zvogëlojë gjithashtu ndotjen e ajrit, e cila ende shkakton 370,000 vdekje të parakohshme në Evropë çdo vit. Sjellja e emetimeve të CO2 me vetëm 10% deri në vitin 2020 do të jepnin kursime të kujdesit shëndetësor deri në 27 miliardë euro në vit. Ndotja e ajrit po rritet në shumë pjesë të botës, veçanërisht në vendet në zhvillim.

- Rritja e punësimit

Eko-industritë janë një nga sektorët më dinamikë në ekonominë evropiane, duke u rritur me rreth 5% në vit, përgjigje ndaj kërkesës globale për teknologji, produkte dhe shërbime të gjelbërta. Ata tashmë punësojnë mbi 2 milion njerëzit.

Politikat e ndryshimit të klimës krijojnë më shumë mundësi të reja punësimi: për shembull, rritjen e përdorimit të biomasës për prodhimin e energjisë elektrike dhe të biokarburanteve për transport mund të krijojnë deri në 300,000 vende pune shtesë në të gjithë BE-në.

4. Rëndësia e rolit të Bashkimit Evropian në politikën klimatike

Që nga fundi i viteve 1990, Bashkimi Evropian (BE) ka grumbulluar një seri arritjesh dukshëm mbresëlënëse të politikës klimatike të cilat japin përmbajtje për pretendimin e dëgjuar shpesh se është një lider global në këtë fushë. Për shembull, ai ka zhvilluar mënyra të reja për të ndarë përpjekjet e kërkuara për të zvogëluar emetimet ndërmjet Shteteve të saj

Anëtare dhe nëpër sektorë të ndryshëm ekonomikë. Ajo ka qenë pioniere e përdorimit të instrumenteve të politikave të reja, të tilla si tregtia e emetimeve, të cilat janë imituar diku tjetër. Në negociatat e nivelit global, BE-ja ka praktikuar një qasje "udhëheqje-nga-shembull" dhe vazhdimisht ka mbështetur "caqet dhe afatet kohore" për veprim, duke përfshirë që rritja mesatare e temperaturës globale nuk duhet të kalojë 2 ° C mbi nivelet para-industriale dhe atë globale emetimet e gazeve serrë (GHG) duhet të përgjysmohen nga nivelet e vitit 1990 deri në vitin 2050. Ndërsa emetimet në pjesën tjetër të botës vazhduan të rriteshin me shpejtësi, angazhimi i BE-së për të ulur emetimet e GES me 8% nën Protokollin e Kiotos u përmbush, dhe, deri në vitin 2015, nivelet ishin ulur me 23% nga nivelet e vitit 1990 (EEA, 2015). Për më tepër, BE ka qenë kontribuesi më i madh i financave të klimës për të ndihmuar vendet në zhvillim. Ndërkohë, politikëbërësit kanë filluar të marrin në konsideratë sesi Evropa mund të përgatitet për të zvogëluar cenueshmërinë e saj dhe për t'u përshtatur me ndikimet e ardhshme klimatike.

5. Fondi i Inovacionit

Fondi i Inovacionit është një nga programet më të mëdha të financimit në botë për demonstrimin e teknologjive inovative me karbon të ulët.

Ai do të sigurojë rreth 10 miliardë euro mbështetje gjatë viteve 2020-2030 për demonstrimin komercial të teknologjive inovative me karbon të ulët, me synimin për të sjellë në treg zgjidhje industriale për të dekarbonizuar Evropën dhe për të mbështetur kalimin e saj në neutralitetin e klimës.

Qëllimi është të ndihmojë bizneset të investojnë në energji të pastër dhe industri për të rritur rritjen ekonomike, për të krijuar vende pune lokale të mbrojtura nga e ardhmja dhe për të forcuar udhëheqjen teknologjike evropiane në një shkallë globale. Kjo bëhet përmes thirrjeve për projekte të mëdha dhe të vogla që përqendrohen në: teknologji dhe procese inovative me karbon të ulët në industritë me energji të lartë, përfshirë produktet që zëvendësojnë ato me intensitet të karbonit kapja dhe përdorimi i karbonit (CCU) ndërtimi dhe funksionimi i kapjes dhe depozitimit të karbonit (CCS) gjenerimi inovativ i energjisë së rinovueshme ruajtjen e energjisë

5.1 Si financohet Fondi i Inovacionit?

Sistemi i Tregtimit të Emetimeve të BE (EU ETS), sistemi më i madh në botë i çmimeve të karbonit, po siguron të ardhurat për Fondin e Inovacionit nga ankandi i 450 milion kompensimeve nga viti 2020 deri në 2030, si dhe çdo fond të pashpenzuar nga programi NER300. Si pasardhës i programit NER300, Fondi i Inovacionit përmirëson ndarjen e rreziqeve për projektet duke dhënë më shumë fonde në një mënyrë më fleksibël përmes një procesi më të thjeshtë të përzgjedhjes dhe është gjithashtu i hapur për projekte nga industrinë me intensitet të lartë të energjisë.

Për periudhën 2020-2030, Fondi mund të arrijë në rreth 10 miliardë EUR, në varësi të çmimit të karbonit. Paralelisht me Fondin e Inovacionit, EU ETS siguron nxitjen kryesore afatgjatë që këto teknologji të vendosen.

Fondi i Inovacionit është një instrument kryesor i financimit për kryerjen e angazhimeve të ekonomisë së BE-së në bazë të Marrëveshjes së Parisit dhe objektivi i tij për të qenë neutral ndaj klimës deri në vitin 2050, siç njihet në Planin Evropian të Investimeve të Marrëveshjes së Gjellbër.

5.2 Çfarë do të financohet?

Fondi i Inovacionit përqendrohet në teknologji mjaft inovative dhe projekte të mëdha anëtare brenda Evropës që mund të sjellin ulje të ndjeshme të emisioneve. Bëhet fjalë për ndarjen e rrezikut me promovuesit e projekteve për të ndihmuar në demonstrimin e projekteve të para shumë inovative të llojit të parë. Ai synon të financojë një tubacion të larmishëm të projektit duke arritur një ekuilibër optimal të një game të gjerë teknologjish inovative në të gjithë sektorët e pranueshëm dhe Shtetet Anëtare, Norvegjinë dhe Islandën. Në të njëjtën kohë, projektet duhet të jenë mjaft të pjekura për sa i përket planifikimit, modelit të biznesit, si dhe strukturës financiare dhe ligjore. Fund mbështet projekte ndërsektoriale për zgjidhje inovative me karbon të ulët që çojnë në ulje të emetimeve në sektorë të shumtë, për shembull, përmes simbiozës industriale.

Fondi është gjithashtu i hapur për projekte në shkallë të vogël me kosto totale kapitale nën 7.5 milion €.

Referencat

- https://books.google.com/books/about/The_European_Union_as_a_Leader_in_Intern.html?id=4oZaBwAAQBAJ
- <https://oxfordre.com/climatescience/view/10.1093/acrefore/9780190228620.001.0001/acrefore-9780190228620-e-47>
- <http://www.rebe.rau.ro/RePEc/rau/journal/SP07/REBE-SP07-A2.pdf>
- https://unfccc.int/files/kyoto_protocol/application/pdf/brochure_on_eu_post_2012_action.pdf
- <https://ec.europa.eu/clima/policies/>